

Előfizetési árak:
 Egész évre 10.— frt
 Félévre 5.—
 Negyedévre 2.50
 Egy hónapra 1.—
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:**
 Főpiaz, a váro-
 házsal szemben.
Hirdetések:
 Egy hasábozott
 soronként 5 krajvával
 számoltatnak.

II. Vilmos császár.

— szept. 15.

Nem most történt először, hogy a német császár átlépte Magyarország határát s jövetelének címe is ugyanaz volt, mint a mostanié, mégis a mult és a jelen császár-látogatás formája és jelentősége között is lényeges különbség van.

Előbb a magyar fővárost elkerülte, a hivatalos fogadtatások magyar hatóságok részéről mellőztettek, míg ma úgy jön a németek hatalmas fejedelme, mint a magyar nemzetnek vendége. A korábbi tartózkodás annak idején nem egy sokat sejtő megjegyzésre szolgált okul, melyek célzatát a mostani ünnepélyes fogadtatásnak mondhatni tüntetésszerű részletei fényesen megczáfolják. Annyi most már bizonyos, hogy ezen okoknak politikai alapjuk — mint a hogy némelyek fontoskodva bizonyították — nem volt, sőt ellenkezőleg, most a magyar fővárosnak, a magyar kormány- és népnek belevonása a híres vendég fogadtatásának ünnepélyeibe, bir kiváló politikai fontossággal.

A nemzetközi viszonyok látványlag elsimult felszine alatt, ha nem is új, de szorosabb és tömörebb szövethatások proceszszusa megyen végbe; az orosz-francia barátság — bárhogyan szépitges-

sék is az optimisták — formális szövetséggé alakult, mely a hármas szövetségben ellenhatást keltett; egyik viszhangja volt a német császár és olasz király között váltott pohárköszöntő, a másik pedig Magyarország fővárosából fog világgá szólni azokban a zajos óvációkban, melyekben a magyar nemzet II. Vilmost előreláthatólag részesíteni fogja.

A német császár magyarországi látogatása ezuttal nem csekélyebb jelentőségű, mint elismerése a magyar nemzet politikai tulsúlyának és döntő befolyásának az osztrák-magyar monarchia nemzetközi állásfoglalásában. A monarchia két állama közül Magyarország az, mely a hármasszövetség, különösen a Németországgal való benső viszony létrejötte és állandó fentartása körül elsőrangú, sőt mondhatni, egyedüli tényező; a magyar nemzet érdeke, a magyar kormány hagyományos, cél tudatosan állandó politikája teremtette a Németországgal való szövetséget és e ténynek logikája érvényesül most abban a nagyjelentőségű momentumban, hogy a hármasszövetség mellett végbenemő fejedelmi demonstráció nagyszabásu jelenetei nem Ausztriában s nem Bécsben, hanem Magyarországon és Budapesten zajlanak le.

Ezen látogatása alkalmával meggyőződhetik a németek hatalmas fejedelme arról, hogy dicső szövetségesének nagy birodalmában nemesak tartományok és néptöredékek, hanem gazdag és hatalmas állam és ebben egységes, művelt és fontos politikai misszióval bíró nemzet van, melynek közérzetében biztosabb garanciái rejlenek a hármasszövetségnek, mint a melyet a leggondosabban körvonalozott szerződési kautélák nyujtanak.

Ezért tartjuk mi a németek hatalmas uralkodójának mostani magyarországi látogatását kiválólag fontos politikai eseménynek. Eddig Vilmos császár a mi felséges uralkodónkban az osztrák császárt üdvözölte és oldalán a hatalmas hadseregét méltatta, most a magyar királyt látja hü magyar népének körében, melynek kitörő lelkesedésben nyilvánuló szeretete a szuronyok millióinál is nagyobb fény- és dicsőséggel veszi körül szeretett uralkodóját.

— **A tatai hadgyakorlat.** A király és vendége, a német császár tegnap reggel hét órakor kíséretükkel kocsin a hadgyakorlat színhelyére hajtottak és Tömörd pusztánál lóra ültek. Ott egy dombról nézték, hogy a tizenháromas honvédek a völgyből közeledő ellenségre tüzeltek, — de egyszerre Galgóczy tábornagy döntő intésére elszaladtak; így aztán az

T Á R C Z A.

Őszi rózsá.

Temetnek, temetnek, virágot temetnek,
 Elhervadt virágját nyíló kikeletnek,
 Halvány rózsá szírom, fehér őszi rózsá
 Borul le a setét, gyászos koporsóra.

Tavaszat élte még s elhervadt őszi.
 Viszik ki, viszik ki széles temetőbe,
 Széles temetőnek is a legszélére . . .
 A temetőszélen sötét sir ölébe.

Beszélgöt a szellő sárguló harasztal . . .
 Huszárok jöttek az elmúlt tavasszal.
 Kard az oldalukon, vállukon meg mente . . .
 Mind szép magyar legény, deli szál levante.

Nyalka huszárkáplár, suttogó a szája,
 Hajtott rá, hajtott rá a legszebbik rózsá.
 A lány megverette . . . az meg hitogette
 Elbacsuzott tőle bus ötödnap este.

Isten veled lelkem, szép falusi rózsá,
 Válnunk kell hajnali bus trombitaszóra.
 Idegen vidékre, melyre megy a század,
 . . . Boarog vége mellől busulok utánnad.

Gyönyörű szép szemed csak eszembe leszen,
 Piczi piros ajkad emlékembe veszem,

Ha tengeren tulra, nagymessze vinnének
 Még onnét is, rózsám, visszajönnék érted.

Várja a lány, várja . . . minden áldott este
 Az országut felé elnéz epekedve.
 Holnap megjön bizton... szép pej lován titkon
 Harmatos hajnalon csak itt terem, itthon.

Tudom én, várom én, akármit is szólnak
 Ha nem jön meg máma, majd csak megjön
 [holnap,
 Ha holnap nem... máskor, őszi hervadáskor...
 Ne mondjátok hogy : nem, tudom én azt mástól.

Hervad már, fonyad már virágos kis kertem.
 Nyissa ki a zsalut édes anyám, lelkem.
 Lássak ki az utra, széles országutra . . .
 Érzi lelkem hogy még boldog leszek ujra.

Fehér őszi rózsát tegyenek hajamba,
 Fényes piros klárist, szép fehér nyakamba
 Adják rám hőszinü uj, babos ruhámat
 ...Hadd várjam ünnepi diszbe a babámat.

Ottan jön . . . látom már fuvó paripáját.
 Értem jön . . . elviszi hűséges babáját.
 Ha! — a trombitaszó!... legyetek csak esendbe...
 Hogy villog a kardja... hogy lobog a mente...

Szerte hull, szerte száll a levél, falevél.
 Falevél, röpke szél mit susog, mit mesél?!

Szedjete leányok fehér őszi rózsát
 S tanuljatek meg egy temetési nótát,

Mert hiszen temetnek... virágot temetnek,
 Elhervadt virágját nyíló kikeletnek,
 ...Szomorun kongatják az öreg harangot,
 Siratva temetnek egy fehér galambot.

Farkas Imre.

Négy vizit*)

Irta: **Malász Lajos.**

Csárdást!!

— Én már fáradt vagyok, vezessen kérem a helyemre, vagy talán egyenesen a piperébe. Nekem elég volt mára. Hajnalodik. Ugyan keresse meg a férjemet. Ott lesz valahol a kártyaszobában. És most Isten vele!

— Mikor láthatom?
 — Az utcán. mindig.
 — Köszönöm. Otthon?
 — Kedd a fogadó napom.
 — Jó éjt.

Szerdán délelőtt háromnegyed 12 órakor, Barna Tibor kifogástalan szabásu Ferencz József kabátban, szegfü nélkül jelent meg Sugár Gézáne szalonjában.

*) Mutatvány szerző sajtó alatt levő „Éjjel” című kötetéből.

14.
 ny.
 int telek-
 hogy a
 r végre-
 szenved
 rai iránti
 r. járás-
 ékvő, a
 h. r. sz.
 hr. sz.
 haszon-
 árverést
 ikiáltási
 megjelölt
 ik nap-
 házána
 negáll-
 fog.
 nak az
 énzben,
 jelzett
 évi no-
 ságügy-
 óvadék-
 kézéshez
 70. §-a
 nál elő-
 lyszerű
 napján.
 t telek-
 vald,
 ény
 mál
 ra
 t
 gy a
 sággal
 sel és
 áig a
 yesen
 2-1
 Kicsinyben, egyes öltönyökre való eladási osztály.

ellenség üldözhetette őket; e közben azonban Lobkowitz emberei bele szaladtak az ötödik hadtestnek egy elrejtett divíziójába, mely visszazoritotta őket. Tegnap sokkal jobban ment minden s a katonák fényesen tüzeltek. A gyakorlat egy óra-
kor ért véget. Ekkor az udvari fogatok a benzések tömördi pusztáján állottak elő Vilmos császár leszállott Beanty sárga kanczájáról s az uralkodók szivarra gyújtottak, azután kocsira szálltak és a jelenlevők éljenzése közt elhajtattak. Az uralkodók délután vadászni mentek; Vilmos császár Fleischhammer Károly adóhivatali főnöknél tizenkét forintért megváltotta egész évre szóló vadászati jegyét. Délre mind a két uralkodó Esterházy grófhöz és nejéhez, Lobkowitz hercegnőhöz volt hivatalos villásreggelire. A hadgyakorlati sátorban adott ebéden Jenő herceg ült az asztalfőn. A villásreggelire hivatalosak voltak még József és Rainer hercegek, Eulenburg gróf, Hahnke gyalogsági tábornok, Obrucsev, az orosz császári vezérkar főnöke.

— A török-görög békeszerződést még ezen a héten alá fogják írni. Isten tudja kányszor mondják ezt, avagy hányszor mondtak ehhez hasonlót. Az aláírást azonban még mindig gátolják holmi formai dolgok. Hát bizony formális akadályok lesznek, amíg csak akarják. Egyébiránt Európa már csak hivatalosan érdeklődik a török-görög békekötés iránt a dolog maga a diplomaták kezén egészen elposványosodott. A béke aláírása után már akkor, a mikor hozzálátnak a hatalmasságok a krétai kérdés rendezéséhez a sziget autonómiaja alapján. Ez a rendezés ismét alkalmas lesz arra, hogy szőnyegre kerüljön egy halom formai etikett, illetékességi, meg egyéb kérdés. A görög hadi kárpótlás előteremtése egy harmadik fogas kérdés. Most az Ottomán bank igazgatója Bécsben tapogatózik ebben a tárgyban. Az új törökökkel aránylag könnyen bannak el Konstantinápolyban. A mozgolódók közül negyedfélszáz embert egyszerűen eltolonoztak. Tripoliszba. A Párisban tartózkodó új törököket pedig, ha ugyan a hír való, a szultán meghittje: Admed Dselaledin pasa megpuhította. Igéretet tettek, hogy többet nem izgatnak okatlan és kényelmetlen reformok érdekében.

— Eltévészette — kedd a fogadó napom.
— Ép azért jöttem ma. Nem akartam a zsúrja unalmasságait végig élni.
— Es miért lenne az unalmas?
— Mert jól tudom, hogy ott egyébről, mint a szombati estélyről nem beszélnek.
— Eltalálta. Maga is ott lesz?
— Kétségtől, melyik négyese szabad?
— Mind.
— Szabadna kérem a harmadikat?
— Akkorra már mi eljövünk.
— Ha úgy tetszik az elsőt.
— Hátha még nem leszünk.
— Köszönöm a másodikra nem reflektálhatok.
— Ah már arra angazsálva van?
— Épen nem de banálisnak tartom ép a második négyest táncolni azzal...
— Akihez semmiköze.
— Ellenkezőleg nagyon is.
— Mondja csak olvasta a „Rejtelmek Világ“-ot, az új spiritiszta lapot?
— De kérem, még a második négyes kérdése nincs elintézve.
— Hagyjuk ezt, csak nem fog a második négyesről ábrándozni.
— Miért ne?
— Ej hát két perezével előbb maga mondotta, hogy banális dolog azt azzal táncolni... Mondja csak hisz maga a hipnotizmusban?

Friedmanék hangversenye.

Debreczen, szeptember 15.

Egy régibb keletű szálló ige szerint minden nemzet műveltségi fokát meglehet itélni az azon országban elfogyasztott szappan mennyiségéből.

Bármily régi is legyen e mondás, meglátszik rajta, hogy századunk terméke, midőn minden dolgot és fogalmat reális mértékkel, a statistika rovataival mérünk.

Na, de a muszka invázió óta nagyot fordult a dolog. Ma már (aki restelli) nem kell szappanról beszélnie. Ezen kulturmetéket kiszorította a bicyeli, a lawn-tennis játék s a kitünő testedzésre szolgáló zongora.

Ne tessék felzúdulni e kijelentés ellen. Tudjuk, hogy mi a kötelességünk. Kimutatni, hogy Debreczen városa műveltebb, mint Hercegovinának bármely nagy városa s midőn a gyakran hangoztatott művészi igényeink kielégítéséről van szó, akkor Debreczen közönsége túlsz nemcsak a Kaspitó mellé szorult elődeinken, de Dél-Oroszország minden harmadrendű városán is. Hogy pedig ezt kimutathassuk, ehhez feltétlenül a bicziklik, zongorák és ariostonok összeszámlálásához kell fogunk, mert nagyon elfogult nézet az, a mely e kérdés megítélésénél egy művészi hangverseny termébe tekint.

Es jól teszi, ha nem néz oda be, mert az üresen hagyott ülőhelyek nagy száma után ugyancsak füres követegetést vonna közönségünk müizlését illetőleg.

Hagyjuk morfondirozni szegény kritikust! Az ő dolga a bosszankodás; mulasson vele. Ki tehet róla, hogy ahol sok a publikum, ott az előadás nem tetszik neki, — a hol meg jó az előadás, ott a közönség részvétlenségét kifogásolja.

Végre is a közönség oda megy, a hova kedve tartja, azt pedig senki sem vitathatja, hogy Angellottiék orosz táncz-kara meg a keleti labirinth, meg a dioráma ködképei sokkal élvezetesebbek, mint Beethoven elavult triói. Vieuxtemps nyaktörő művészete, meg Salvini szemforgatásai. Maradjunk mi csak szappannál!

Nem is értjük, mit akar nálunk az a négy fiatal művész! Összeáll a zenedénk

hegedűtanára, Szotyori Nagy Károly országos híru zeneakadémiájának gordonka tanára, a szatmári zeneegylet zongoratanára s a bécsi hangversenymester és merész programmal hirdetnek nagy művész-esztélyt. Ugyan kire számítottak? A pesti közönségnek még korai volt az estély, a nagyváradiak eljöttek volna, de rövid volt az idő. De így is több idegent láttunk ott. Kisült végre, hogy Debreczen kedveért rendezték a hangversenyt.

Na, azért kár volt magukat deficitbe verni; művészi ambíció a részvétlenség miatt oly mélyen még nem sértetődött meg, mint ezuttal. Ebben reád ismerék Debreczen! Reád, ki megszoktatted magad elől Salvinit is.

Pedig, ha veszteséggel is záródott az estély, a művészeket szerenesére csak a könnyen (de nem Debreczenben) kivethető anyagi veszteség érte. A veszteség nagyobb, súlyosabb fele, a mit nem egy könnyen fogunk pótolhatni, ha erkölcsi rész bennünket terhel.

Súlyosan terhel, mert kizárja a reményt, hogy a jövőben akadassunk valamely fanatikus művészre, kiily szembe-
szökő érzéketlenség után is megköszön-
tasson egy nagyobb szabású hangverseny rendezését, másoldalról azonban elmaradásunkkal oly élvezetet mulasztottunk, mely eddigelő városunk termeiben csak vajmi ritkán kínálkozott.

Megkíséreljük, rövid referáciában előadni a hangverseny lefolyását, hogy azok kiket illet, az elmaradásuk feletti megbánásban vezekeljék le bűnhődésüket.

A Korona disztermének nem tulságos nagy s ennél fogva megfelelő accustikával bíró helyiségében tartatott meg, a kis számú, de csupa zenebarátokból álló közönség jelenlétében az estély.

A műsor első pontja Beethovennek D dur vonós hármasa volt. E műnek erősebb részleteit a csak félig megtelt terem sajnos befolyásolta s a forték e miatt színezetlenek maradtak, mert a szólamok nem egyesülhettek oly tökéletes harmóniává, a mely a művet hiven interpretálta volna, Viszont azonban, különösen a trió Allegro-jában jelentkező, Beethoveni erővel s mégis Mozartszerű kecseséggel épített pianissimo-részletekből egyetlen hang sem veszett el.

— Talán igen, talán nem.
— Hogy értsem ezt?
— Abban a hipnoziban, amit Sven-gali gyakorol Trilbyre, nem, de amit maga én rám...
— ... Barna Tibor ur — a férjem.
— Nagyon örvendek.
— Barna ur azért jött, hogy elkérje a szombati bála a második négyest. En azonban édeském neked tartottam főnn. Nem vagyok kedves?
— A férjek erénye a lemondás.
— Köszönöm.
— A Gizike hazajött sétájáról?
— Igen, benn van a szobájában.
— Behozom.
— No látja Barna ur a második négyes az öné.
— Ez igazán boldoggá tesz.
— Ismerem ezeket a közhelyeket.
— Látja milyen szívtelen.
— Es miért volnék az?
— Mert látja, hogy én...
— Nézze, Barna ur, most maga valani akar. Hagyja ezt az izetlenséget. Ha jó barátom akar maradni, ne beszéljen nekem soha szerelemről. Ugy sem ér vele semmit. En nagyon, nagyon szeretem az uramat.

*

— Jön kérem korcsolyázni?
— Magával nem.
— Szerettem volna elkísérni a jég-

pályára és utközben megbeszélni a szombati bál élményeit.

— Micsoda élményeit? Azt, hogy elég helytelen volt négyes alatt a kezemet szorongatni, csak nem nevezi élménynek.

— De bizony, még pedig a legkedvesebbnek.

— Csak annak tudja be, hogy akkor faképnél nem hagytam, mert kerülni akartam a botrányt.

— Köszönöm így is.

— Hanem most menjen kérem. Nem vagyok felöltözve teljesen s ha valaki így meglepne bennünket...

— Akkor rosszat gondolhatna, ugy-e azt akarja mondani?

— Igen és van ellene kifogása?

— Bizony — és pedig az, hogy sajnos minden alap nélkül.

— De Barna, ne legyen olyan esetlen. Mit bámul úgy rám!

— Azon tünődöm, hogy az asszonyok mért öltöznek ki olyan nagyon, mikor így félig felöltözve sokkal bájosabbak...

— Ugy találja.

— Sokkal igazóbbak és ez az oka, hogy én is elvesztem a fejem... Asszonyom, ne nevéssen ki, hogy térdre esem előtte, de nagyon nagyon szeretem magát.

— En meg szeretnék egy pillanatnyi fényképfelvételt magáról. Igazán sikerült

Ezuttal ismét beigazult azon tapasztalat, hogy a természeténél fogva gyenge hanghullámokat adó vonós-hármasok és négyesek csakis a legkifogástalanabb hangverődéssel bíró helyiségekben adhatók elő, a siker kockázata nélkül.

A Trió előadóit, a három Friedmann testvért a közönség hosszantartó, őszinte tapsal jutalmazta.

A műsor második pontjának megfelelőleg Friedman Samu, zeneakadémiai gondoktanár lépett az emelvényre és *Pergolese: Három nap s Offenbach: Musette* című zeneképeinek előadásával ejtett ámulatba. Különösen Offenbachnak a gyönyörű és művészi technikát igénylő opusa ragadta meg a hallgatóságot s midőn a művész nem kevesebb, mint harminczét ütemet tiszta flageolette-hangokkal játszott le, a tetszésnyilatkozat vehemens erővel tört ki.

Csak ezen erélyes vonóvezetést követelő mű előadása után tudtuk kellően méltányolni a művész azon diskretióját, melylyel a megelőző Trióban közreműködött. Ott ugyanis az I. és II. hegedűmájd nem mindig önálló szólámat vezet s csak a cellonak legművésziessébb kezelése biztosította a domináló themát az elnyomás ellen. Viszont az Andantében egy cello-szó forduló elő s ekkor a két testvér-hegedű képezi a lehellétszerű kíséretet.

A műsor fénypontja most következett. Friedmann Sándor bécsi hangversenymester volt a hőse. Egy rokonszenves, igazi bohém-megjelenésű fiatal ember, kinek neve szintén nem ismeretlen zeneköreinkben. A program *Bazzini-nak Manók tánczát* hirdette. De a művész, különös szeszélyből, csak úgy előgyakorlat gyanánt előbb *Vieuxtempsnek* egyik staccatóját játszotta el. Csak ezután adta elő *Bazzini* művét, kápráztató, a legmagasabb iskolákat bevégzett technikával. Mintha versenyre kelt volna a művész magával a szerzővel, oly genialis, eredeti erővel pergett le a mű a zongorajáték által képezett bizarr-háttérben, hol eszeveszett futamokban vágatva, hol fel-felcsillámló, lágyan ömlő melódiával folydogálva.

Most a zongorasámok következtek. *Goddárdnak* kevésbé ismert mazurkáját és *Schumannnak* hangulatos *Lepkét* ját-

szotta el *Bierman* Miksa művész-tanár. Igazán nem tudjuk, a fizikai erőt csodáljuk-e inkább, melylyel a jeles művész a műsor összes pontjait lankadatlanul kíséerte, avagy művészetét, mely nemcsak solodarabjaiban, de a szintén sok önállóságot tartalmazó kíséreteiben fényesen nyilatkozott meg. Már *Bazzini* hegedűversenyének kíséreténél megoszlott figyelmünk közte s a solista között, most pedig, hogy *Goddárdnak* merész conceptusát, *Schumannnak* kifogástalan velocitását, emelkedett felfogást követelő versenydarabjait ily könnyedén győzte le, őszinte elismeréssel adóztunk nagy reményekre jogosító művészetének.

A negyedik soloművész *Friedmann* József, zenedék hegedűtanára és a bpesti philharmonikusok kiváló tagja volt. Megelőzőleg *Beethovennek* *Hegedű zongora sonátáját* adta elő *Bierman* Miksával. Ezen mű ugyszólván teljesen ismeretlen a dilettáns közönség előtt, mert, bár igen szép részleteket tartalmaz, a szépség magában a szerkezetben s a szólamegosztásban rejlik s ennél fogva csak avatottak által élvezhető. És épen ezen körülményt kell a rendezőség különös dicséretképpen felhozni, hogy t. i. ők nem választottak a gazdagon kínálkozó, hatástelítő művek közül, mint pl. *Berlioz*, *Goldmark*, *Haydn*, *Mozart*, *Mendelssohn* örökértékű, de jobban ismert opusaiból, hanem a művészi czélt szem előtt tartva s egészen helyesen feltételezve, hogy az a csekélyszámú közönség, mely estélyükön megjelen, igazi zenebarátokból fog állani — a classikus alkotók fejedelmének ezen majdnem feledésbe menő remekét vették fel műsorukba. Erre következett a hegedűsoló, *Popper* *Dávidnak*, a viléghírű bpesti vonós-négyes fejének *Tündértánca*. Méltó pendantja volt ez *Bazzini* *Manók tánczának*. Csupa staccato, chromaticus futamok, kettős és üveg-hangok bizarr keveréke, a nem kis munkát végző zongorakíséret melodikus ölében. Gyönyörű kis arabesk; kár hogy oly nehéz, — hogy dilettáns zenészeink részére hozzáférhetlen. Ha maradt volna még valami dicséret, a mit az eddig szereplőktől méltatlanul megvontunk volna, úgy az bizonyára *Friedmann* Józsefet illetné.

Ezen művel a művészek befejezték a tulajdonképeni nagy és merészen összeállított programot.

Igen helyesen ítélték meg, hogy a gyorsan egymásra következő nehéz zene számoknak figyelemmel kísérése, a szokatlan és teljes élvezet kifárasztja a hallgatóságot s azért a műsor két utolsó pontjával könnyebb (viszonylag értjük) darabok választottak.

Ezek elseje *Goltermann* cello-*Andante*ja és *Davidoff* *A szökőkutnál* című zeneképe volt. Mindkét mű könnyed conceptussal bíró szerzemény s a művészet abban rejlett, hogy ezen igénytelennek látszó, sima áriákra épített művecskék hangversenydarabokká emeltessenek. És *Friedmann* Samu művészete megfelelt a feladatnak. A magángordonka édes hangjain oly finoman árnyékolódtak a pianok és pianissimok egymás mellett, oly tisztán, világosan fejlődtek ki a zenei gondolatok, hogy önkénytelenül felmerült előttünk *Asra* képe, ragyogón megfestve, világos háttérben.

Az estélyt *Friedmann* Sándor hegedűsolója zárta be, *Sarasate* által írt magyar népdalokkal. Különös, hogy idegen zeneszerzők mennyivel jobban kitudják vonni és szerzeményeikben érvényre juttatni népdalaink jellegét.

Magyar zeneirő sohasem tudja oly gyönyörűen cottára tenni dalainkat, mint pl. *Brahms*, *Berlioz*, *Sarasate* stb. Az ezuttal előadott „*czigánydalok*”-ban *Sarasate* genialitása nyilatkozott meg, hol a vonóvezetés művészi voltában, hol az octáv-fogásos futamokban.

Meg kell még jegyeznünk, hogy művészeink a solo-darabokat cotta nélkül játszották; csak a Trió s a Sonáta előadásakor tették maguk elé szerénységből a hangjegyeket.

Bizton mondhatjuk, hogy ily tiszta, valódi értékű műélvezet Debreczenben még eddig nem kínálkozott s az ifjú művészeket igaz elismerés illeti azért, hogy közönségünkről több műpártolást tételeztek fel.

De ne törje meg ambícióját az, hogy ezuttal csalódtak.

Sanstort.

kép lenne. A térdeplő gavallér korosolyával a karján.

— Ez a felelete. Ugy én...

— Most jön egy sóhaj... én... öngyilkos leszek... nem... haha?

— Hát kinevet?

— Nem Barna és nézze, hogy ne tartson szivtelennek — én megmondom magának a szemébe hogy minden komikus volta daczára maga tetszik nekem.

— Ugy hát...

— Csak egy kicsit barátom, csak egy kicsit.

— Ugy hát remélhet.

— Semmit barátom. Én nagyon becsülöm az uramat.

— Üljön le Tibor.

— Szabad ide a lábaihoz?

— Minden perczenben be jöhet a férjem.

— Hiszen nincs itthon.

— Honnan tudja?

— Öt perczel ezelőtt ment el s ép azért jöttem fel.

— Ugy, akkor vegye mindjárt a kalapját.

— Hát maga nem tudta, hogy nincs itthon az ura.

— Én igen — hanem magának azt nem szabad tudni.

— És miért?

— Tibor eressze el a kezem tüstént, mert csemetek.

— Ott a villamos csengő az asztalnál. Esetleg itt a lámpám.

— Azt hiszi hogy nem csemetek?

— Azt.

— Szemtelen.

— Köszönöm. — A multkor még „majomkirály” voltam, most már avansziroztam.

— Hát ez avancement?

— Igen. A hódítás első foka — mikor az ember Barna ur és egyéb semmi. A II. fok mikor Barna és „majomkirály”. A III. mikor Tibor és egy jellemben vágó kifejezés birtokosa. A IV. fok...

— Kérem csak elméletileg magyarázza a negyedik fokot is.

— De mikor olyan izgatott vagyok.

— Igen, tudom a regényekből, a vér mind oda jött a fejébe, ott dobolnak a halántékain... Hallja ha még egyszer hozzám mer nyulni igazán csemetek... No ne legyen olyan erőszakos... látja egész összebörzolja a frizurám...

— Ez az asszony. Mikor én földön tül boldogságot érek ereimben, mikor az ajkam ég az édes csóktól — akkor maga csak a frizurájával törődik.

— Meg azzal, hogy maga nagyon dohányszaga.

— Hát érezte?

— No de most már menjen. Egész sötét lett.

— Épp azt vártam.

— De édesem egészen megfojt... eláll a lélekzetem — pedig a szívem nagyon is erősen dobog.

— Hát szeret?

— Talán.

— Én édes menyországom! Oh jöjjön ide hozzám közelebb így... simítsa el a homlokomra csüngő fürtöket és mig én egy égő csókot nem... százat, nyomok forró ajkára, mondja csak egyszer, nem ne mondja, sugja, nem, csak bólintson a fejével, hogy szeret... hogy az enyém lesz. — Nem, nem soha, nagyon félek az uramtól.

Édes Tibor!

Kedd este.

Hirtelen el kell utaznom a férjemmel együtt egy ostoba temetésre. Valami nagy bátyánk halt meg — a férjem ott is marad vagy két hétig a hagyatékot rendezni, én temetés után rögtön visszajövök. A viszontlátás esütörtök este. Én.

— Maga az Tibor?

— Igen édesem.

— Ideális pontos. Epp most 3 óra.

— Hogy utazott?...

— Igazán kívánsi rá?

— Egy cseppet sem.

— Hát akkor miért kérdi?...

Nem... Nem... Nem?

Egyházmegyei közgyűlés.

— Lengyel Imre e. m. gondnok beigtatása. —
Debreczen, szept. 15.

Az alsó-szabolcs-hajduvidéki ev. ref. egyházmegye egyike a legnépesebbeknek, amelyek a tiszántúli egyházkerületet alkotják. Több mint százezer lélek tartozik a kötelékébe, akiknek ősei Méliusz Péter apostoli szavára, mindjárt a reformáció hajnalán elfogadták a megtisztított vallást; a vallás és a haza szabadságáért vívott dicső harcokban pedig legerősebb támaszai valának Bocskainak, Bethlennek és a Rákócziaknak.

Ilyen fényes történelmi multal dicsekedő nagy egyházmegye gyülekezetei választották vezérökül ültették az egyházmegyei gondnoki, a világi, elnöki székbe id. Lengyel Imrét,

Ez a közbizalom a legméltóbb férfiut érte, akit az egyházmegye ennek a fontos egyházkormányzati tisztségnek díszével a kebelében élő, munkálkodó, buzgólkodó világi urak közül felékesíthetett, — megjutalmazhatott.

Mert Lengyel Imre közel egy emberöltőn keresztül, harmincz év óta szolgálja szeretett egyházát hiven, önzetlenül, mindig a legerényebbek, a legönfeláldozóbbak és a legáldozatkészebbek között haladva az első sorban.

Három évtizeden keresztül látták már hitsorsosai az ő ügybuzgóságát, szívének lelkesültségét, lelkének nemességét, eszének bölcs tudását mindig az egyházért, az iskolákért munkálni és világitani, soha nem pihenve és soha nem gyöngülve.

Az egyházmegye közgyűlése ma igtatta be ünnepélyesen őt a gondnoki székbe, amelyet mikor elfoglalt, ugyanazon hév és kötettségtudás hatotta át rövid, de tartalmas programbeszédét, amely őt eddig is lelkesítette.

Az egyházmegye ő nála erős kezekbe tette le a kormányrudat, amely biztosan fogja kormányozni a béke és a haladás révpartja felé a gondjaira bizott hajót.

Nem üres ábránd az, — ismerve az ő fiatal erejü munkaképességét, hogy győzedelmesen fog megbirkózni az új állásában rája váró nehéz feladatokkal is és azokkal a bajokkal és az ellenségekkel, amelyek a ma felolvasott esperesi jelentés szerint ezen egyházmegyét is ostromolják.

Legyen általunk is üdvözölve az új gondnok, büszkeségünk nekünk is!

Zsigmond Sándor esperes, egyházi elnök 9 óra után a gyűlés által állva meghallgatott mély bensőségű imát mondott, mely után az egybegyűlteket üdvözölte és a gyűlést megnyitottan nyilvánította. Aztán a gyűlés tagjait megbízó leveleik átadására kérte fel.

A gyűlésen jelen voltak: Zsigmond Sándor esperes, Pákozdy Lajos, Bakóczy János, Láposy János, Szabó Lajos, Eröss Lajos, Tóth Lajos, Benkó Lajos, Kiss Ferencz, Sörös János, Mészáros Lajos, Szücs Gábor, Fodor Bénéámin, Sebeők István, Jakucs Sándor, Hoffmann, Dávid, Soltész László, Bertalan Gábor, Boruzs Lajos, Nagy Dániel, Soltész Farkas, Szilágyi Géza, Veres Géza, Nagy Lajos lelkészek; id. Lengyel Imre e. m. gondnok, Rásó Gyula alispán, Osvárt Ferencz, Padrah Sándor, Szabó Zsigmond, Márk Endre, dr. Malatinszky József, ifj. Lengyel Imre, Hajdu Ferencz, Pércsy Lajos, K. Nagy József, Vincze József, Nagy Elek, Papp Sándor, Madai Imre, Simon Károly, Lévy Imre, Dobó Sándor, K. Katona Lajos, Kállay Imre, Sóvágó Gábor, Fekete Sándor stb.

Az új gondnok beigtatása.

Az elnök-esperes ezután felolvastatni rendelte el a gróf Dégenfeld József helyére elrendelt egyházmegyei gondnok választás jegyzőkönyvét. A szerint beadatott 56 szavazat, melyből 36 Lengyel Imrére, 9 gróf Dégenfeld Pálra, 7 Puky Gyulára és 4 Rásó Gyulára esett. Eszerint Lengyel Imrét megválasztottnak jelentette ki és indítványozta, hogy az új gondnokot küldöttségileg hívják meg a gyűlésre. A küldöttség tagjainak Rásó Gyula és Eröss Lajos tanácsbírókat kérte fel, kik csakhamar eljártak megbízatásukban.

A kíséretükben diszmagyarban belépő Lengyel Imrét a gyűlés tagjai zajosan megéljeneztek.

Zsigmond Sándor egyházi elnök meleg szavakban üdvözölte világi elnöktársát. Öröme szolgál, hogy a szavazat eredményét közölheti a megválasztottal, aki 1868. óta az egyházmegye egyik világi jegyzője, 1871. óta tanácsbírója és több mint tíz év óta egyházkerületi képviselője volt. Azt a bizalmat koronázta meg az egyházmegye, a melyet neki már mint ifjunak előlegezett és a melylyel az érett, komoly férfiúhoz fordul most, a ki tudja, mint kell vezetni azokat, a kik nem csak anyagi, de szellemi érdekekért is küzdenek. Az egyházi törvények értelmében felkéri, hogy a gondnoki állás elfogadása iránt nyilatkozzék és az esküt tegye le.

Lengyel Imre a következő beszéddel válaszolt:

Nagytisztelätü és Tekintetes Egyházmegyei közgyűlés!

A legmélyebb hála érzetétől áthatva mondok köszönetet azon megtiszteltetésért, melyben az én szerénységemet a most elfoglalandó felette díszes állásra emelés által részesíteni méltóztattak. Igen régi, már 30 éves azon kapocs, mely engemet egyházmegyénkhez esatol elsőben jegyzői, majd a mai napig tanácsbírói minőségben szolgálván egyházi és iskolai közügyeinket. Ezen hosszú idő alatt több mint egy évtized óta volt szerencsém egyházmegyénket az Egyházkerületen képviselni, sőt már két ízben országos zsinatra is kegyesek voltak igénytelenségemet — mint képviselőt — megbízni. Nagyon is indokolt tehát a hála és a köszönet, melylyel rajongásig szeretett egyházmegyénk iránt kötelezve vagyok.

Miként feleltem meg az irányomban oly sok alkalommal nyilvánult bizalomnak, annak megítélése nem az én feladatom. Hogy az odaváló igyekezet nálam sohasem hiányzott azt jó lélekkel állíthatom, és talán nem tévedek ha a legújabb nyilvánult bizalmat egyházaink

többsége részéről, hosszas szolgálatom méltánylásául szeretem tekinteni.

Azonban, midőn ezen felette megtisztelő állást elfoglalom, nem zárkozhatom el bizonyos aggodalomtól, ha valyon nagy nevű elődöm nyomdokait, kinek áldásos működésére hálásan emlékezünk vissza, képes leszek-e habár csak részben is követni, de biztat a remény, hogy nekem mint teljes életemben kötelességérző egyénnek az önök jóakaratu támogatása, közelebbről pedig az egyházaink ügyeit már annyira ösmerő, azoknak előbbre vitelénél annyira buzgólkodó elnöktársam Nagytisztelätü Esperes Ur bölcs vezérlete, megfogják könnyíteni nekem a feladatot és jó akaratul párosult törekvésem eredményes lehet.

És most nem akarván az előttünk fekvő s elintézését váró tárgyaktól az időt hosszasan elvonni, pár szóval csak jelezni kívánom, hogy jelen állásomban főtörekvésem leend egyházaink anyagi erejének fokozása által lehetővé tenni, hogy lelkészeink helyzete javíttassék, iskoláink virágozzanak és a vallás erkölcsi élet iskoláinkban és a társadalomban kellő buzgósággal fejlesztessek. (Helyeslés.)

Egyházmegyénk tanácskozásai valamint dicsekedve mondhatjuk eddig, úgy jövőben is a legszebb egyetértéssel, vallásos buzgóságtól áthatott szeretettel folyjanak, a melyeknél én mint az egyházmegye társ elnöke teljes pártatlanságomat állandóan fenn tartani ígérem.

Ezek után magamat szeretve tisztelt elnök társamnak, egyházmegyénk tisztikarának, valamint egyes egyházaink lelkészi és világi képviselőinek továbbra is szíves jó indulatába ajánlva nagy becsü támogatásukat és bizalmukat jövőre is kikérve a törvényeink szerint reám ruházott egyházmegye gondnoki hivatal elfogadom és az eskü letételére kész vagyok. (Zajos, hosszantartó éljenzés.)

Jakucs Sándor jegyző felolvassa az esküt, amelyet az új gondnok letett és azzal elfoglalta világi elnöki székét.

Osváth Ferencz alelnök világi részről tanácsbíró társai nevében szívesen üdvözölte Lengyel Imrét új állásán, bizalmának adva kifejezést, hogy az ő vezetése alatt az egyházmegye anyagilag és szellemileg egyaránt felvirágozni fog.

Lengyel Imre meghatottan mondott köszönetet, igéri pártatlanságát és odaadó buzgalmát és kéri a tanácsbírók támogatását.

Láposy János t.-eszlári lelkész meleg hangon indítványozza, hogy Osváth Ferencznek, aki mint helyettes oly buzgón és helyesen látta el a gondnoki teendőket, ezért köszönet szavaztassék, amit a gyűlés meg is tett.

Az esperes jelentése.

Zsigmond Sándor nagyszabásu jelentése következett ezután az egyházmegye múlt évi egyháztársadalmi életéről és a közigazgatás terén felmerült fontosabb eseményekről. Az esperes jelentésének első részében az egyházi élet bajairól elmélkedett, amelyek úgy látszik ma már mindennél a legaktuálisabb napi kérdéssé váltak s mind jobban foglalkoztatják az egyház vezetőit, keresve, kutatva az orvoslás módzatait.

Behatóan tárgyalta az esperesi jelentés az újabb időben itt-ott lábra kapott vándor apostoloskodást, az u. n. evangélizáló működését, aminek pietisztikus irányzata sehogy sem egyezik meg a

magyar ref. nép hajlamával és nem is alkalmazható nálunk a növekedő hitközöny és vallástalanság megszüntetésére. Öröndetes jelenségnek tartja, hogy ezeket az evangelizátorokat, ezeket a munka kerülő mesterlegény-apostolokat és ezek támogatóit, a mi egyházmegyénk egyik lelkipásztora, *Erőss Lajos* p-ladányi lel-kész álézta le és támadta legsikeresebben, amiért neki elismerését fejzi ki. Kikelt továbbá a politikai pártkörök működése ellen, amelyek széttagolják a társadalmat és mindent politikai párt szmpontból tekintve, akadályozzák az egészséges fejlődést. — Itt-ott a szociálizmus is fel-ütötte a fejét a mi népünk kebelé-ben is.

Mindeme bajokat az isteni tiszteleték látogatásának megkönnyítése, — éberebb lelkipásztori gondoskodás a nép józan értelmének ápolása, — a valláshoz való ragaszkodás, a hithűség, a felekezeti öntudat erősítése által ellensúlyozhatjuk és szüntethetjük meg. Mindez óriási áldozatot igényel. Népes egyházközségeinkben mindenütt 1—2 kisebb méretű de izléses templomra vagy imaházra volna még szükség; kellene 48 új iskola, ugyanannyi tanítóval. Mindeme építkezések egy negyed milliót igényelnének.

A dologi kiadásokat is a jelenlegi 45,000 frtról legalább 50,000-re kellene emelni. Pedig csupán ami egyházmegyénk most is 101,000 frtot fordít évente lelké-szek és tanítók, 14,000 frtot tanárok fizetésére és 66,000 frtot vegyes kiadásokra.

Méltán várhatja tehát a ref. egyház a megérdemelt külső segítyt; érti az állam támogatását. Reményli, hogy nincs is messze az idő, amidőn az állam is megfogja tenni a magáét.

A bajok orvoslására két mentő eszközt hozott ezuttal javaslatba az esperes: 1. Bizottságot kért maga mellé, hogy ez az *egyházak anyagi ügyei rendezéséről* készitendő tervezetet felülbíralja, azt az ekklezsiakkal közölje s azután a jövő közgyűlésen elé terjessze. 2. Indítványozta hogy kérje fel az egyházmegye az egy-házkerületet, hogy az egyházi törvények 301. §. 3. 4. 5. 6. pontjaiban megjelölt *egyház fegyelem gyakorlásának alkalmazására vonatkozólag* szabályrendelet készítsen s azt tegye általánosan kö-telezővé.

A jelentés második része az egyes gyülekezetekben felmerült fontosabb eseményeket és közadakozásokat sorolta fel. Általános meglepetést és megbotránkozást keltettek azok a siralmas állapotok, amelyek egy év óta h.-bözörményi nagy gyülekezetben történnek, amelyek már az anarchiával határosok.

Az egyházas bñzóság minden gyülekezetben számos önkéntes adományt tett le az egyház oltárára. Például Nánáson néhai Nagy Mihály 11,000 frtot hagyott a gymnasiumra, Búd-Szent-Mihályon pedig a kath. vallásu gr. Dessenffy Aurél édesanyja emlékére és végrendelete alapján 1000—1000 frtot adott az ottani ev. ref. egyháznak és iskolának.

A közgyűlés a jelentést tudomásul vette, az esperes fentebb említett indítványát elfogadta azzal együtt, hogy a b.-ujvárosi 60,000 frtos Tar-Harangi alapítvány kezelése szigoruan ellenőriztessék; az adakozóknak pedig az e. m. köszönetet szavazott.

Uj tanácsbíró, uj ügyész.

A gondnokválasztás folytán ürese-désbe jött világi tanácsbírói állásra a szavazást a gyűlés elrendelte és a szavazatok beadására határidőül f. évi december hó 31-ét tűzte ki.

Elnök azután bemutatja dr. *Malatinszky* Józsefet, mint az uj egyházmegyei ügyészt.

Dr. *Malatinszky* József köszönetet mond megválasztatásáért és igéri, hogy

kötelességeit mindig hiven, pontosan és lelkiismeretesen fogja teljesíteni.

Elnök indítványára a gyűlés elhatá-rozta, hogy az uj ügyész hivatali időtar-tama a most működő tisztikar választási ciklusával összeessék.

Az *időszaki tanácsba* Lengyel Imre helyébe *Puky Gyula* tanácsbíróvá választották be.

A gyűlés ezután a többi folyó ügyek tárgyalására ment át, melyek közül különösen a hajdu-bözörmény egyház ügyei keltettek nagyobb érdeklődést és vitát, és azokat délben befejezte, mely után a gyűlés elszlott.

NAPI HIREK.

— **A főispán hazaérkezése.** Gr. *Degenfeld* József főispán hat heti szabadság idejének leteltével pénteken folyó hó 17-én érkezik haza.

— **Ev. ref. elemi iskoláink túlfömött-sége.** A városi tanács utasítása folytán még a tavasszal összeirattak az iskolába járó tanköteles növendékek. Az ev. ref. felekezethez átküldetvén a névsor kitűnik belőle, hogy 6—12 éves mindennapi iskolába járó növendék van fi 2740; leány 2811. Ismétlő iskolások, fi 1061; leány 1076. Ha az összeírást teljesítő közegek pontosan összeirták a tanköteleseket, pedig ez nagy nehézséggel járt, mert sok helyen csak azért se diktálták be a család tagjait pontosan, — mert azt hitték, kivált a külsőségeken, külvárosokon, hogy adó alá irogatják: akkor egy tanteremre, tanítóra 80 gyermeket számíva szükség volna 34 fiu tanító és tanterem, van pedig jelenleg 20 tanító és terem; a leányok számára szinte 80 gyermeket számítva egy tanítóra s tanteremre kellene 35 tanító és terem, van pedig csak 22. Az ismétlő iskolákat is szaporítani kellene. 1076 ismétlő leány növendék 8 tanteremben van elhelyezve, esnék egy tanítóra 135 ha mind följárna. Bizouy itt itt az ideje, hogy tekintettel ez elodázhatatlan kulturális követelményekre, melyet maga a miniszter is nagyon sürget a jövő iskolai évre az 5% os pótdadó kivetésénél, ha már másképpen nem lehet, a hiányzó iskolák mind fölépíttetnének, mert így igen sok gyermek nő fel iskolázatlanul, a köztársadalom kárára.

— **A jog- és pénzügyi bizottság ülése.** A jog- és pénzügyi bizottság tegnap, délután Vecsey Imre tanácsos elnöklete alatt ülést tartott. — Jelen voltak: *Ábrahám László* t. főügyész, *Kálmánczhey Mór*, *Kernhoffer József*, *Torday Gábor*, *Szántó Győző* és *Varga Károly* jegyző. Első tárgy volt a *birtokok határjelzése* tárgyában a mezőrendőrségi törvény rendelkezése értelmében alkotandó szabályrendelet javaslat, melyet a bizottság némi stilaris módosításokkal elfogadásra ajánlott. Második tárgy volt a *róm. kath. iskolaszék tanterem kibővítés iránti kérelme*. A leányiskola tantermet kell bővíteni s ezt a jogügyi bizottság a kibővítés szükséges voltára tekintettel, a mérnöki hivatal által beterjesztett terv és költségvetés szerint, az iskola építési pénztár terhére javasolja. — Azután *Tikos Józsefné*, *Tikos József* volt városi adókvivető özvegyének kegydíj iránti kérvényét tárgyalták. Férjének hosszass és ügybuzgó működésére tekintettel 200 forint évi kegydíj megszavazását javasolta a bizottság. A köntös-kerti birtokosoknak *Ferenczy Elek* majorsági földje és a kert közötti határvonal kimutatása végett beadott kérvényére került ezután a sor, kapcsolatban a mérnöki hivatal vonatkozó jelentésével, amelyet a bizottság, jogi véleményre *Ábrahám László* tiszti fő-ügyésznek visszavárolag kiadott. Végül tárgyalták a belügyminiszternek az ebartás tárgyában 28/97. szám alatt alkotott közgyűlési szabályrendeletre leküldött észrevéte-

leit; de miután a miniszteri rendeletben kifejezett kívánalmaknak megfelelőleg nem lett átdolgozva a szabályrendelet, annak eszközlése céljából a városi tanácshoz terjesztetnek vissza az iratok.

— **Megsemmisített „rendelet”.** A Széchenyi kert tulajdonosai folyó hó 5-én kerti gyűlést tartottak, amelyben elrendelték, hogy a „Széchenyi kert területén a járás-keelés senkinek szabadon meg nem engedtetik, az idegen egyének pedig, hacsak nem valamely tulajdonos kíséretében járnak, egyenesen kiutasítandók. Egészen idegen gyermekeknek pedig még akkor is tiltatik, ha azok a tulajdonosok gyermekeihez jönnek.” E rendelet kapcsán a gyűlés felhatalmazza a kerület, hogy minden a kertben elkövetendő rendetlen-ségeket, ha másképp nem, *nyers erővel* is, a gyűlés teljes felelőssége alapján *egészen szabadon* akadályozza meg.” Ezt a rendeletet az egyik kerttulajdonos sérelmesnek találta és ellene a mezőrendőrségnél panaszt emelt, melynek következtében *Kálmánczhey Mór* rendőrkapitány a kerti gyűlés rendeletét, mint *törvénybe ütközőt megsemmisítette* és utasította a Széchenyi kert gazdáit, hogy a szabad járás-keelést a kert területén megakadályozni meg ne kíséreljék.

— **Hymen.** *Schwarz Mór* nagyhegyesi számvevő eljegyezte özv. *Lóvi Lőrinczné* kedves és szép leányát Debreczenből.

— **Bucsuelőadás.** A Bika mulatóban ma este tartja *Angelotti Vilmos* társulataival utolsó előadását ez évadban, mely alatt a közönség nyári szórakozási igényeit sikerült kellemesen kielégítenie. Ez alkalommal fellépnek az új tagok, *Francioli* erőművész és *Liane de Lille* francia excentrique-énekesnő is, akik a tegnapi bemutatáson sikert értek el. A társulat holnapután utazik Kassára, onnan pedig október elsején Nagyváradra, ahol a télen át marad.

— **Lótenyésztők figyelmébe.** A m. kir. debreczeni 2-dik honvéd huszár ezred pót lovasó bizottsága f. 1897. év szeptember hó 18-án pótlovakat fog vásárolni közvetlen a tenyésztőktől. A lovak a honvéd lovaslakta nyába a fentirt napon d. e. 9 órára vezetendők elő. A bevásárlandó lovak életkora 5 évtől 8 évig, — 4 és fél éves lovak csak akkor vétetnek meg, ha jól ki vannak fejlődve, a legkisebb magasság 158 centiméter, a legmagasabb pedig 166 centiméter. Debreczen, 1897. szept. 14. A lótenyésztőbizottság.

— **Képviselő választók névjegyzéke.** A jövő évi képviselő választók ideiglenes névjegyzéke ellen beadott felszólalásokat a központi választmány mai ülésében fogja felülbíralni s az ekként kiigazitott névjegyzék szept. 20-tól számított 10 napon át *Roncsik Lajos* tanácsnoknak, a központi választmány jegyzőjének hivatalos helyiségében (a városháza épületének keleti részén) közszemlére lesznek kitéve, amely idő alatt azok szabadon megtekinthetők s az esetleges felszólalások a kü-iához beadhatók. A központi választmány különben mai üléséből hűdetményt is fog erre vonatkozólag kibocsátani.

— **Bicikli verseny.** A debreczeni és nagyváradai távversenyt a két város kerékpárosai szeptember 19-én tartják meg 75 km. távols. A favoritja *Jüngling József* nagyváradai kerékpáros, kinek azonban nehéz küzdelme lesz *Fehér Jenő*vel. Egy nagyváradai lap összeállította, hogy Nagyváradon száz kerékpáros van már.

x **Vilmos német császár** budapesti látogatásakor bizonyára számosan rándulnak fel a fővárosba; felhívjuk ez alkalommal a t. olvasóink figyelmét, *Schreiber Hugó* elegáns kávéházára (Nagymező-uteza és Király-uteza sarkán), hol 8 órától kezdve éjjeli 1 óráig Budapest legelőkelőbb és legjobb hölgyzenekara szórakoztatja a t. vendégeket.

Irodalom — Művészet.

* **Éjjel.** A vidéki írók szépen fejlődő sorában egyik első helyet foglalja el *Hajás Lajos*, a nagyváradi „Szabadság” kiváló tollu segédszerkesztője. Hangulatteljes tárczáit, melyekben meleg vér lüktet a mindennapi élet hü visszatükrözésével, a figyelemreméltó momentumok helyes kiemelésével felette vonzóan és érdekesen írja meg. Ezekből kiválogatott egy eseménst és „Éjjel” cím alatt külön kötetben adja ki egy forintért *Laszky Ármán* nagyváradi nyomdájában. A tehetséges író, aki régebben Debreczenben is szolgálta ügyes tollával a sajtót — e kötetéből mutatványt élveznek olvasóink mai tárczarovatunkban.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A békekötés közeledik.

Budapest, szept. 15. Konstantinápolyból sürgönyzik: A nagykövetek mai ülésén *megegyezés jött létre a vitás pontok fölött.* Terfik pasa külügyminisztert értesítették erről és meghívták a holnap Tophanében tartandó ülésre.

A feleséggyilkossággal vádolt mérnök.

Budapest, szeptember 15. A feleséggyilkossággal vádolt fiatal mérnöknek, *Gárdos Lajosnak* ügyében az összegyűjtött bizonyítékok arra indították az ügyészséget, hogy a törvényszéktől *Gárdosnak* gyilkosság büntetéseért való *vád alá helyezését kérje.* A törvényszék már döntött is az ügyészség indítványa fölött s tekintettel arra, hogy az eddig meghallgatott orvos szakértők, kik a hirtelen elhunyt mérnöknek holttestén a mérlegezés konstatálására, voltak kiküldve, nagyobbára ellentétes vélemények adtak, a törvényszék úgy határozott, hogy az igazságügyi orvosi tanács felülvéleménye kérsék ki előbb, azután újabb indítványtétel végett visszaküldi az iratokat az ügyészségnek.

Niives gyilkos.

Nyiregyháza, szept. 15. Hajmeresztő gyilkosságot követett el *Bujon Szepesi József* parasztagazda. Fejszével és bárdal összeapritotta a feleségét. A gyilkosságot *szerelemföltételeből* követte el. Erős esendőrfedezett mellett az itteni ügyészséghez hozták.

Inség Kanaánban.

Nagybecskerek, szept. 15. Torontálmege közigazgatási bizottsági ülésén a pénzügyigazgató bejelentette, hogy egyes adóban a *hátralék 3,130,000 forint;* oka ennek a nagymérvű elemi csapások, a rossz buzatermés. Az adóvéghajtások legnagyobb részét beszüntették. Legközelebb vetőmagot osztanak ki a gazdák között.

A magyar udvarnagy gyásza.

Budapest, szeptember 15. *Apponyi Lajos* gróf magyarországi udvarnagy édes anyja, özv. gróf *Apponyi Gyuláné*, szül. *Sztáray Zsófia* grófnő palotahölgy *Nagy-Apponyban* meghalt.

Hazátlan német Muzsa.

Verscez, szeptember 15. *Duba* német szintársulata tegnap fejezte be előadásait *Verscezen* s hangsúlyozván azt, hogy a miniszter hazátlan (heimathlos) tette

őket, nagy tüntetés és ajándékozás között vett bucsut kevés számú hiveitől. Daczára a fajveszélésnek a közönség nem igen pártolta a német társulatot, mely innen *Fehértemplomba* utazott.

Nagy vízáradás.

Budapest, szeptember 15. *Madridból* jelentik: *Valdipenasban* a megáradt patak kiöntött és öt millió pesetára rugó kárt okozott. Több holttestet találtak. Az áldozatok száma még ismeretlen.

A tánciskolák megrendszabályozása.

— A belügyminiszter rendelete. —

Ti bájos, pajkos, kurtaruhás mosolygó tündérek, kik ott a felsőbb leányiskola csunya padjaiban meg-megrezentek a kardosörtetés mennyei melódiáján, kik a háztartástannak csufolt zordon folián fölé hajolva olvassátok — egy lilaszínű levélke markáns bötűit: látom a borznak tolakodó ködét hamvas, gödrös kis orozátok édes vonásain.

És ti komoly, római és közjogi tudományokban verzátus, fehér szegfűs, kicsi pörge bajuszu urak, kik rejtelmes, holdvilágos éjszakákon sóhajtvá rójjátok az utcaszerszafaltját egy-egy zsalugáteres ablak alatt;

És ti ifju óriások, kik a szintakszis és logaritmus olimpusi élvezeténél is többre becsültök egy selyemmel átkötött préselt kis virágot, mit diplomáciai pecsét sem őrizne jobban nálatok: hagyjátok hullani könnyeteket; ne titkoljátok szívetek mérhetlen fájalmát.

Ugy van, különösképpen tisztelt hölgyeim és uraim! Önökhöz száll a szó. Az a csunya, kellemetlen hír, a mit én költök itt ime, nem tőlem ered. Egy hatalmas, nagy ur rendelte így, s az ő akarata szent.

Az ország belügyeinek a minisztere jártában-keltében meggyőződött róla, hogy a nyilvánosnak nevezett tánciskolák... hm, no igen, hogyan is mondjam? ... erkölcsrendészeti szempontból kifogás alá esnek: szabályozást igényelnek.

Oh bájos, idillikus órák, mikor a bűvös zene ütemei mellett, Ön tisztelt barátom, a második négyes közepén odafordult ő nagyságához, égne fordította a szemét s szívére szorította a kezét:

— Oh Vilma imádom, imádlak!

Ugy suttozta csak a százsorszent igét, úgy suttozta ön. Én nem hallottam, a keves mama sem figyelt, de az ön irigyei uram ott a cigányok előtt hallották, látták. És látták, hogy ónagsága arczán ellobbant e pir, hogy földre szegozte a tekintetét... És másnap, oh másnap a korzón, a zsuron, az iskolában erről folyt a szó: és ez önnek — valljuk be — olyan jól esett!... Ékes cigarettaszóval ült oda a tánciskola fehér asztalához s tularadó boldogságában megvendégelte mámorító, habozó nedűvel az iskolatársait...

Apa már rég abba hagyta a tarokkpartiját. Egy gyáva pagátot oly lelkesen üldözött, hogy mire ön hazatért, az ő fáradt pillára kéjes álom borult. Ön tudja jól, hogy az alkalom szüli a... igen a korhelyeket. Ön lábbujhegyen kisorrant a házból s másnap a betűszámtanból szekundát csipott.

Nohát annak a nagy, nagy urnak — akinek excellenciás a címe s egy bordó bársonyszékben a helye — nem tetszett a dolog sehogy.

Egy végzetes ukázt boosátott ki a kegyetlen kegyelmes ur.

Azoknak a lengő szakállu, frakkban járó, nyájas uraknak, a kiket mi tánc és illemtanároknak ösmerünk, — akik önöknek

— közvetve bár — de annyi kellemes perczet szereztek, szigoruan, nagyon szigoruan meghagyja, hogy a tanulók viselkedésére különös gondot és figyelmet fordítsanak, s egy gyaanus-epedő sóhajást valahogy meg ne engedjenek.

Megtiltja, hogy a gardedámokon kívül az oktatás órája alatt az irigyek és jóbarátok belépjenek, nem enged más zenét, mint egy bus zongorát, vagy egy panaszos hegedűt. Azt meg absolute meg nem engedi, hogy esti 9 órán túl is „tanuljanak”. A felnőttek a gyermekekkel együtt, egyszerre nem áldozhatnak *Terpsichore* urhölgy ónagságának. Dohányozni? Uraim, a viláért sem szabad. Inni? No igen, de gyarló gyümölcs nedveket.

Biz a miniszter így rendelkezett. Szigoru a rendelet nagyon: a ki ellene vét vagy cselekszik, rendőri kihágást követ el és 50 krajczártól 10 forintig büntetik, ha nem fizet, úgy becsukják, mint a pinty!

De hát rezignálnának tisztelt hölgyeim és uraim: sic transit glória munda! Im minden mulandó a világon, még a tánciskolák poézise is.

Masé.

Ez a híres miniszteri körrendelet, amely egész forradalmat fog előidézni a külvárosok fiatalága előtt különösen népszerű „kolonyok”-ban, tulajdonképen a nyilvános tánciskolák intézményét, vagyis azokat szabályozza, melyek nem egyes tan- és nevelőintézetekben vagy családoknál állanak fenn, hanem bárki részére hozzáférhetők. A rendelet intézkedései ezek:

1. §. Nyilvános táncoktatáshoz rendőrhatalósági engedély szükséges, mely csupán megbízható és kifogástalan előéletű egyéneknek adható. Olyanok kik szakavatottságukat oklevéllel vagy a kik a magyarországi táncztanítók egyesülete részéről kiadott bizonylattal képesek igazolni, mások felett előnyben részesítendők. Engedélyt rendszerint csak magyar állam polgárok nyerhetnek, külföldiek kivételesen csakis belügyminiszteri engedéllyel kaphatnak.

2. §. Mindkét nembeli táncztanulók, életkoruk szerint csoportosítva vagyis a gyermekek és a felnőttek külön-külön órákban oktatandók. A gyermekek oktatása az esti kilencz órán túl nem terjedhet.

3. §. Felnőttek mindenütt csak a hatóságilag megállapított zenélési zárórán belül oktathatók, mi a törvényszabta bélyeggel ellátandó rendőrhatalósági engedélyokmányban határozottan kikötendő.

4. §. A nyilvános tánciskolák rendszerint oktatási óráiban idegenek nézőkként nem vehetnek részt. Kivételt képeznek az oktatandók hozzátartozandói.

5. §. Az oktatásért csupán az előre megállapított és az engedélyokmányban számszerűleg kitüntetett évad, havi vagy leczkedijak szedhetők.

6. §. Nyilvános tánciskolákba zene-kísérletként csupán egy-egy zongora vagy hegedű használható.

7. §. Ételek vagy italok ezukrászati vagy kávéházi czikkeek kiszolgáltatása ugy pénzért, mint ingyen, valamint ételek és szeszes italok behozatalának megengedése nyilvános táncoktatási órákban szigoruan tilos. Kivételt képeznek a frissítőtől szolgáló ivóvíz, gyümölcsnedvek (citromvíz, málnaszörp stb.) és nyers gyümölcsök.

8. §. A szorosan vett oktatási helységben a táncórákban tilos a dohányszás.

9. §. A táncoktatást befejező szokásos zármulatságon a 3. 5. és 6-ik §§-ok tilalmi az alsófoku hatóság által szükség esetén felfüggeszthetők.

10. §. Az ezen szabályrendelet ellen vétők rendőri kihágást követnek el s a

menyiben nem a fennálló törvények alapján vagy másképp büntetendők, 50 krtól 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetén 3 órától 10 napig terjedhető elzárással fognak büntetni, Súlyosabb beszámítás elé eső körülmények között vagy ismétlés esetében a mesterek ezenfelül az engedély időleges visszavonásával is büntethetők.

10. §. Az ezen szabályrendelet alapján kiszabott pénzbüntetésekbe befolyt összegek az illető helybeli szegényalap javára fordítandó.

11. §. Biráskodó fokozatos hatóságokként az 1880. év augusztus hó 17. 38, 547. sz. a. kelt eljárási szabályzatban felsorolt hatóságok járnak el.

12. §. Ezen szabályrendelet 1897. évi október hó 1-én lép életbe.

Vegyes.

(Meddig szépek az asszonyok?) Egy női újság, a mely sokat foglalkozik a „praktikus esztétika”-val, az asszonyi szépségnek következő érdekes teóriáját közölte legutóbb. Az asszony szépsége, mondja, többnyire az egész életen át tart. Minden nap nyer érettségében, mert hiszen kétségtelen, hogy az asszonyi szépség is ebből a szempontból itélendő meg. Izlés-telen az az állítás, hogy az érett szépség 40 éven túl kevésbé hódító, mint a tizenhat évesek fiatalágának varázsa. Ha az asszonyok harmoniában élnek a természet szabályaival, akkor minden életkornak megvan a maga varázsa. A szépség 35 és 40 év körül éri el tetőpontját. Heléna, a görögök szép asszonya 48 éves volt, amikor Trójába ment. Aspasia 37 éves korában lett Periklész és legalább még 30 évig ragyogott szépségében. Kleopatra elmúlt 30 éves, amikor Antoniuszal találkozott. Poitiers Diana 36 éves korában nyerte meg II. Henrik szívét. A király félannyi idős sem volt, még sem szűnt meg soha Dianát tisztelni. Osztrák Annát 38 éves korában tartották Európa legszebb asszonyának, Maintenon asszony pedig 45 éves volt, amikor XIV. Lajos megismerte. Mars kisasszony a híres színésznő 45 éves korában volt a legszebb, Récamier asszony pedig 35. és 55. életévei közt. Az igaz, forró szerelem nem mindig a 20 évesek sajátja. A 17 évről szóló csacsogást nevetéssé teszik a tapasztalatok, mert az érettségben nem igen található a tökéletes szépség. Az az asszony követi el a legnagyobb hibát, aki bizonyos korban az „elmúlás”-ról beszél. Csak értenie kell hozzá, hogy az öregség látszatát elkerülje.

(Viztől való félelem.) Mester (az inashoz): Hozz egy liter sört! De előbb mosd ki sörrrel a poharat, mert tegnap valaki vizet ivott belőle.

(Fantázia.) Mennyit beszél most ez a Pockos fogatairól, lovairól, kocsisairól. — Ugyan kérem, az egészről annyi igaz, hogy a fiacskája velozipédet kért.

(Jó recept.) Durrocelin híres orvos halálkolt. Számos orvostársa állt az ágya körül és busan nézték a súlyos beteget. Durrocelin így szólt hozzájuk: Uraim, három nagy orvost hagyok hátra: ezek: viz, mozgás, mértékletesség.

(Egyről-másról.) A hercegnő regeje. Az aasztai hercegnő, aki ezidő szerint anyjánál, a párisi grófnénál tartózkodik, a leghatározottabban megtagadta, hogy Olaszországban férjéhez visszatérjen. — Az aasztai herceg Umberto olasz király unokaöccse és a turini gróf fivére. Az aasztai hercegnő született orleansi hercegnő. A hercegnő ez elha-

tározását állítólag a Henrik-orleansi herceg és a turini gróf közt lefolyt párbaj okozta. — **Megszökött takarékpénztári igazgató.** Torda városában szenzációs esemény történt: a takarékpénztári igazgató negyvenezer forint adósság hátrahagyásával megszökött egy szép asszony társaságában s már utban van Amerika felé. — **A bőkezű törökök.** A török hadsereg számára való gyűjtés szeptember nyolczadikáig 567,476,22 piasztart az az több mint öt millió forintot eredményezett. A Jildiz kioszkban rendezett kiállítási bazár 2,224,960 piasztart, az az 220 ezer forintot hozott a legutolsó háboru sebesültjeinek és az elesettek árváinak.

Közgazdaság.

* **Táviratok sertésszállítási ügyben.** A magán felek állatszallítási ügyekben felmerülő távirati költségeknek jelenleg fennálló hitelezése mellett, az utólagos megtérítés iránt való intézkedés által egy a központi kezelés, mint a külső közigazgatási szervezet is nagy mértékben igénybe vétetvén: a szolgálat egyszerűsítése és az ügymenet gyorsítása érdekében, a távirati költségek hitelezését a földmívelésügyi miniszter beszüntette és a magán felek által szállítási ügyekben felmerülő távirati költségek lerovása iránt a kereskedelemügyi m. kir. miniszterrel egyetértőleg a következőket rendelte: 1. Azon magán felek, kik állatszallítási ügyekben akár közvetlenül, akár a törvényhatósági közvetítésével folyamodnak, és ügyeiknek távirati elintézését kívánják, távirati díj fejében belföldi szállítás esetén két forint, külföldi szállítás esetén (ideértve Ausztriát és Horvátországot is) pedig négy forint általányt tartoznak előzetesen fizetni. — Ezen általánból a felek mit sem kapnak vissza, viszont azonban a költség többletet sem tartoznak megfizetni. 2. Azon felek, a kik kérvényeket személyesen, vagy megbízottjuk által nyújtják be a miniszteriumhoz: a megállapított általán összeg a kérvény benyújtása előtt, a miniszterium házipénztáránál lefizetni és a lefizetés megtörténtét magán a kérvényen igazolatlan tartoznak. 3. Ha az írásbeli kérvények postán vagy a törvényhatóság közvetítésével küldetnek az általán összeg a folyamodvánnyal egyidejűleg, mindenkor a földmívelésügyi miniszteriumhoz czimezve, külön postautalvánnyal küldendő el, melynek szelvényén megjelölendő, hogy a beküldött összeg én kelt és czimzett kérvény távirati elintézésének költségeire szelgál. 4. Távirati kérvény esetén ott, hol állami táviróhivatal van, az általán távirati utalvánnyal küldendő a földmívelésügyi miniszteriumhoz, mely táviratban egyúttal a kérelem tárgya is előadható. Ellenben ott, a hol csak vasuti táviróhivatal van, az általán postautalvánnyal, a földmívelésügyi miniszterium címére postára adandó, és az utalvány szelvényére a kérelmező neve, lakása és a pénz küldemény czélja feljegyzendő. — A postai feladó vevény a vasuti táviránál felmutatandó, és annak alapján a vasuti közeg a fél táviratának a végére következő megjegyzést fogja felvenni „. frt. évi számú posta utalvánnyal a földmívelésügyi miniszteriumnak feladva”, mely megjegyzés a fél költségén a távirat szövegeként fog továbbítani. 5. Azon felek, akik ügyeinknek távirati elintézését kívánják, de a megállapított általán összegét előírt módon le nem fizették, ügyeinknek távirati módon leendő elintézésére semmi körülmények között sem számíthatnak. — 6. A hatóságok, magán felek ügyeiben az állam költségén esupán az esetben táviratozhatnak, ha arra a miniszteriumtól fehérvást nyertek. Ezen rendelet 1897. Szeptember 15-én tehát a mai napon lép életben.

* **Sertésvész Debreczenben.** Városunkban mint tudva van a sertésvész még most sem szűnt meg. A sertésvész ez évben egy ízben már szünőfélben volt, de április 9-én egyik majorsági földön újból kiütött, s oly rohamosan terjedt, hogy már április hó 25-én 3431 beteg sertés volt. Azóta a vész még mindig tart s jelenleg a vészes sertések száma városunk területén 2905 darab. E hó 1-től 8-ig sertésvészbe esett 26, meggyógyult 32, elhullott 11 darab sertés.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „Közgazdaságibank részv.-társaság” közlése. 1897. szept. hó 15-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	122.50	123.—
„ vasuti beruházásiköt. 4 1/2%.	—	122.—	123.—
„ koronajárdék 4%.	—	99.60	100.—
„ regále vált. köt. 4 1/2%.	—	100.75	101.50
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	124.50	125.—
Egységes államkötvény 4 1/10%.	—	102.—	102.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	141.—	142.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	393.25	393.75
Osztrák hitelbank részvény	—	362.60	362.80
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	102.50	103.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogbank 4%-os sorsj.	—	126.—	127.—
„ 3%-os	—	102.50	103.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%.-os	—	121.—	122.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy	—	10.—	10.50
Osztrák	—	20.—	20.50
Olasz	—	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	—	7.—	7.40
Jó-sziv	—	3.90	4.20

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	—	—	5.63	5.69
20 márkás arany	—	—	11.72	11.76
20 frankos arany	—	—	9.51	9.54
1 Sovereigns	—	—	11.97	12.01

Budapesti gabona-tőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1897. szept. 14.

Buzát ma szorgosan kínáltak, a kereslet korlátolt volt. — Elkelt esendes irányzat mellett 15.000 m.m. 15—20 krral, jobb minőségű áru 10—15 krral olcsóbb áron.

Egyébb gabonaneműekben gyöngye volt a forgalom, rozs 10 krral lanyhább, minden más változatlan maradt.

Eladatott:

Buza. Tiszav.: 100 mm. 77 kg.	12.40
frton, 100 mm. 76-6 kg.	12.30 frton, 150 mm. 76 kg. 12.20 frton, 100 mm. 76 kg. 12.25 frton, 100 mm. 76 kg. 12.25 frton, 100 mm. 76 kg. 12.25 frton, 100 mm. 77 kg. 12.80 frton mind három hóra.
Zab:	6.10—6.37.

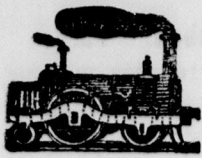
II. Határidő-üzlet.

Az irányzat lanyha volt, s az áruk mérésélt forgalom mellett engedtek. Hivatalos felmondások: nem történtek.

Hivatalos zárófolyamok. Déli 1 órakor:	
Buza szept.—októberre 1897	12.90—12.92
„ márcz.—ápr.-ra 1897	11.73—11.80
Rozs szept.—októberre 1897	8.67—8.69
Tengeri máj.—jun.-ra 1898	8.37—8.39
„ szept.—okt.-ra 1897	5.64—5.66
„ októberre 1897	5.82—4.84
Zab szept.—okt.-ra 1897	5.90—6.92
Repeze aug.—szept. 1897	13.20—13.30

Zárlat d. u. 4 órakor:

Buza ősze	1897	11.86—11.97
„ máj.-juniusra	1897	11.76—11.77
Rozs ősze	1897	8.38—8.39
Zab	1897	5.80—5.81
Tengeri szeptember	1897	5.64—5.65
„ október	1897	4.90—4.91
Repeze	1897	13.20—13.25

Vasuti menetrend.

Érvényes 1897. május hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczena—Budapest (M. áll. v.-tól.)			
Debreczenből indul	Vonat	Érkezik	
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonal	1.28 délután
P.-Ladány	3.48 délután	Tv. sz. sz.	5.24 délután
P.-Ladány	8.15 este	Személyvonal	9.45 este
Budapest	8.53 reggel	Gyorsvonal	1.50 délután
Budapest	12.36 délután	Személyvonal	8.10 este
Budapest	10.37 este	Személyvonal	6.45 reggel
Debreczen—M.-Sziget			
Királyháza	6.30 reggel	Gyorsvonal	1.— délután
M.-Sziget	3.05 reggel	Személyvonal	9.50 délelőtt
M.-Sziget	4.07 délután	Személyvonal	11.— este
M.-Sziget	6.59 délután	Gyorsvonal	11.40 este
M.-Sziget	7.58 este	Tv. sz. sz.	8.08 reggel
Debreczen—Szerencs			
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonal	11.28 délelőtt
Szerencs	4.02 délután	Személyvonal	7.07 délután
Szerencs	8.10 este	Személyvonal	11.— este
Debreczen—Füzös-Abony			
Füzös-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonal	10.24 délelőtt
Füzös-Abony*	4.12 délután	Vegyesvonal	7.58 délután
Debreczen—Nagy-Léta—Vértess			
N.-Léta—Vértess	8.55 reggel	Vegyesvonal	10.46 délelőtt
N.-Léta—Vértess	4.17 délután	Vegyesvonal	6.20 délután
Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök			
B.-Szt-Mihály	5.28 reggel	Vegyesvonal	8.53 reggel
B.-Szt-Mihály	3.57 délután	Vegyesvonal	6.53 délután

* Minden kedder
— Csak Tisza-Füredig.

Bérkocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Normál díj:		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszáma.		
Fél óra	40	30
1/4 óra	60	45
Egy egész óra	80	60
Minden következő óra	40	30
Az utolsó órán túl félóra v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik	2	1.40
A temetőbe ki és vissza	1.20	80
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	60	40
A színházba menet	80	60
A színházból jövet	50	30
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	80	60
Éjjel menet vagy jövet kézi táskával	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 kr. díj jár	—	—
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukor-gyár, légszesz-gyár, kertészeti egyesület és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdei fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külöb barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1.20	80
Minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai“ nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Zeltai Lajos.

Nyiltér.

Vese, húgyhólyag, húgydara és köszvénybántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál, orvosi tekintélyek által a

Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz.

Húgyhajtó hatását!

Kellemes ízű! Könnyen emészthető!

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.

A Salvator-forrás Igazgatósága Eperjesen.

Krondorfi Savanyuvíz

KELLEMES ÍZE MIATT

UGY MINT ASZTALI VÍZ

DE LEGINKÁBB MINT

gyógyvíz

tüdő, gyomor és
vizeledék bántalmaknál
sikerrel használják.

Debreczenben főraktár: **Csanak József** urnál.
Kapható még: **Geréby Fülöp**, **Rickl J**, **Szabó Zsigmond** és **Félegyházi János** urnaknál.

735—10—3

Haszonbérlet.

Biharmegyében a Sárreéten

2560 holdnyi urasági birtok

már f. évi október hó 1-től kezdődőleg

haszonbérbe adandó.

A birtok épületekkel bőven fel van szerelve.

Mintegy 1900 hold jó minőségű szántó-föld, a többi legelő és kaszáló.

Feltételeket megtudhatni Nagyváradon **Dr. Radó Ignác** ügyvédi irodájában. 805—1—

Dr. Szotyori Nagy Kálmán

orvos, sebésztudor, szülész.

Debreczen, Egyháztér 338. szám.

Rendel: délelőtt 8—9-ig.
délután 2—3-ig.

Csütörtökön d. u. szegényeknek ingyen.

Telefon szám 231.

Akar-e szép lenni?

Mosdjon

Doering-szappannal

a bagolylyal.

Ez a világ legjobb szappana.

Debreczenben kapható: **Tóth Béla** gyógyszerész, **Szent-Királyi Tivadar** és **Kubinyi Lajos** urnaknál.

Akar-e szép maraeni?

Használjon a piporéhoz kizárólag

Doering-szappant

a bagolylyal.

Jobbat nem talál sehol.

Feltűnően olcsó árak.

Teljes tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy

lám pá k b a n

az idény beálltával oly dus választéku raktárt rendeztem be, hogy azzal ugy a legegyszerűbb, mint a legfokozottabb igényeket is kielégíthetem.

Egy idejűleg ajánlom

petroleum raktáramat

hol is kizárólag **robbanástól mentes, szagtalan** kiténő

csillár petroleum

árusittatik, melyet a nagyérdemű közönség kényelmére 5 kilós saját edényeimben házhoz szállítok. — Üzlethelyiségemben kisebb mennyiségben is kapható.

Teljes tisztelettel **Lám Sándor.**

Csillár petroleum egyedüli elárusítása.

„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1897.